

متن پیاده سازی شده

بسم الله الرحمن الرحيم

مستحضرید که بناء عقلاً بر اخذ به اطمینان است و با حدسی بودن و حسی بودن خبر کاری ندارند؛ اگر عقلاً به قرار نرسند عمل نمی کنند؛ بارها گفته ایم که اطمینان یا حجیت بنفسه دارد (مانند قطع) و یا اگر حجیت بنفسه را نپذیریم به عنوان خیر الطرق برای ما حجت خواهد بود.

در علم رجال آقایان برای پذیرش توثیقات و تضعیفات به اصالت الحس تمسک می کنند؛ ما به این حرف رجالیون مناقشه داریم. نکته: البته اشکال ما به مرحوم آخوند مبنایی است؛ و مبنای ما این است که اصل ظهور، عموم و... در صورتی که ما را به اطمینان برساند قابل پذیرش است.

مرحوم ایروانی: در این مبنا (حجیت اطمینان) با ما موافق است.

نکته: قبول داریم که خبر حسی به واقع نزدیک تر است اما از روی حس نمی شود به این نتیجه رسید که تمام کلماتش قابل پذیرش است؛ اگر شخصی از روی حس چندین بار خطا کند نمی شود به کلامش به راحتی تمسک کرد پس معلوم می شود که خود حسی بودن موضوعیت ندارد.

اما نقد سوم ما به مرحوم آخوند: مقدمه: چقدر خوب است که پژوهش با واقعیات بیرونی یکی باشد؛ سوال: نقل آراء فقها چقدر درست است؟ بسیاری از فقها که اهل نوشتن نبوده اند آنهایی که اهل قلم بوده اند برخی هم کتاب هایشان چاپ نشد آنهایی هم که آثارشان چاپ شد برخی از این آثار از بین رفت یا به دست جستجوگر نرسید.

آیا می شود گفت جستجوگر و ناقل اجماع همه کتب را دیده است؟

ناقلین اجماع علی الظاهر فقط یک سری کتب و کلمات را می دیدند؛ واقعیت اجماع، این است که عرض کردیم حال با این اوضاع باید ببینیم که اجماع قابل پذیرش است یا نه؟

نکته: بعضی وقت ها جستجوگر از طریق آراء اصولی یک عالم، نظر فقهی عالم را استخراج می کند و یا از طریق مسلک شاگردان نظراستاد (عالم) را کشف می کند.

نظر طبیعی در رسیدن به کلمات علما اینگونه است که ذکر شد و عادتاً اجماع ها اینگونه نقل شده است.

صاحب جواهر در بسیاری از موارد ادعای می کند اجماع داریم منقولاً و محصلاً یا می فرماید اجماع بقسمیه...

خلاصه اینکه در همچنین فضای اجماعات نقل شده اند و باید ببینیم اجماع با این شرایط پذیرفته می شود یا نه؟ و اینکه بحث را به اجماع دخولی و تشریفی و... بکشیم کار صحیحی به نظر نمی رسد.

الحمد لله رب العالمين